

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

11 aprilie 2024*

„Trimitere preliminară – Securitate socială – Lucrători migranți – Prestații familiale – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 3 – Prestații de boală – Domeniu de aplicare – Alocație pentru concediu de îngrijitor – Resortisant al unui stat membru care locuiește și muncește într-un alt stat membru și care îngrijește un membru al familiei sale în primul stat membru – Caracter accesoriu al alocației de dependență – Articolul 4 – Egalitate de tratament”

În cauza C-116/23,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală, Austria), prin decizia din 23 februarie 2023, primită de Curte la 27 februarie 2023, în procedura

XXXX

cu participarea:

Sozialministeriumservice,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul F. Biltgen, președinte de cameră, domnul N. Wahl și doamna M. L. Arastey Sahún (raportoare), judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru XXXX, de K. Mayr și D. Menkovic, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de J. Schmoll și C. Leeb, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek și J. Vlácil, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de F. Clotuche-Duvieusart și B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 18 TFUE, a articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), a articolelor 3, 4, 7 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), precum și a principiului efectivității.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între XXXX, pe de o parte, și Sozialministeriumservice (Serviciul Ministerial pentru Protecție Socială, Austria) (denumit în continuare „serviciul ministerial”), pe de altă parte, în legătură cu refuzul acestuia din urmă de a-i acorda lui XXXX o alocație pentru concediu de îngrijitor.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 883/2004

- 3 Considerentele (8), (9), (12) și (16) ale Regulamentului nr. 883/2004 au următorul cuprins:
  - „(8) Principiul general al egalității de tratament este de o deosebită importanță pentru lucrătorii care nu sunt rezidenți în statul membru în care lucrează, inclusiv pentru lucrătorii frontaliери.
  - (9) Curtea de Justiție și-a exprimat, în repetate rânduri, opinia cu privire la posibilitatea asimilării prestațiilor, veniturilor și faptelor. Acest principiu trebuie adoptat în mod expres și dezvoltat, respectându-se fondul și spiritul hotărârilor judecătorești.

[...]

  - (12) Pe baza proporționalității, este necesar să se asigure ca principiul asimilării faptelor sau evenimentelor să nu conducă la rezultate nejustificate din punct de vedere obiectiv sau la cumulul unor prestații de același tip pentru aceeași perioadă.

[...]

  - (16) În interiorul Comunității, nu există în principiu nicio justificare pentru ca drepturile de securitate socială să depindă de locul de reședință al persoanei în cauză. Cu toate acestea, în anumite cazuri, în special în ceea ce privește prestațiile speciale ce au legătură cu mediul economic și social al persoanei în cauză, locul de reședință poate fi luat în considerare.”

4 Articolul 3 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

(a) prestațiile de boală;

[...]

h) ajutoarele de șomaj;

[...]”

5 Articolul 4 din regulamentul menționat prevede:

„Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse acelorași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții acelui stat membru.”

6 Articolul 5 din același regulament stipulează:

„Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel și în temeiul dispozițiilor speciale de aplicare prevăzute, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, beneficiul prestațiilor de securitate socială sau al altor venituri produce anumite efecte juridice, dispozițiile în cauză din legislația respectivă sunt, de asemenea, aplicabile în cazul beneficiului prestațiilor echivalente dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru sau al veniturilor dobândite într-un alt stat membru;

(b) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, anumite fapte sau evenimente produc efecte juridice, statul membru respectiv ia în considerare faptele sau evenimentele similare desfășurate în oricare alt stat membru, ca și cum ar fi avut loc pe teritoriul său.”

7 Potrivit articolului 7 din Regulamentul nr. 883/2004:

„Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, prestațiile în numerar care se plătesc în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre sau al prezentului regulament nu pot face obiectul niciunei reduceri, modificări, suspendări, retrageri sau confiscări în temeiul faptului că beneficiarul sau membrii familiei acestuia sunt rezidenți într-un stat membru, altul decât cel în care este situată instituția responsabilă de furnizarea prestației.”

8 Articolul 11 din acest regulament prevede:

„(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.

[...]

(3) Sub rezerva articolelor 12-16:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;

[...]"

9 Articolul 21 din regulamentul menționat prevede:

„(1) Persoana asigurată și membrii familiei sale care își au reședința sau au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază de prestații în numerar acordate de instituția competentă în temeiul legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, în cadrul unui acord între instituția competentă și instituția de la locul de reședință sau de ședere, aceste prestații pot fi acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere în numele instituției competente, în conformitate cu legislația statului membru competent.

[...]"

Regulamentul (UE) nr. 492/2011

10 Articolul 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1) prevede:

„(1) Lucrătorul resortisant al unui stat membru nu poate fi tratat diferit, pe teritoriul celorlalte state membre, față de lucrătorii naționali, pe criteriile de cetățenie, în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă și, în special, în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în cazul în care rămâne fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea.

(2) Acesta beneficiază de aceleași avantaje sociale și fiscale ca și lucrătorii naționali.”

Dreptul austriac

AVRAG

11 Articolul 14a alineatul 1 din Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz (Legea de modificare a legislației privind contractele de muncă, BGBl. 459/1993), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „AVRAG”), prevede:

„Salariatul poate solicita, în scris, o reducere a duratei normale de muncă, o schimbare a programului de lucru sau un concediu fără plată pentru a însoți o rudă apropiată [...] la sfârșitul vieții pe o durată determinată, care să nu depășească trei luni, cu precizarea începutului și a duratei acesteia, chiar dacă salariatul și ruda apropiată nu fac parte din aceeași gospodărie. [...]"

12 Articolul 14c alineatul 1 din această lege are următorul cuprins:

„Cu condiția ca raportul de muncă să fi atins o durată neîntreruptă de trei luni, salariatul și angajatorul pot conveni în scris asupra unui concediu de îngrijitor fără plată, cu o durată cuprinsă între una și trei luni, astfel încât salariatul să poată îngriji sau asista o rudă apropiată, în sensul articolului 14a, care, la

data la care începe concediul de îngrijitor, primește o alocație de dependență de gradul 3 sau superior în temeiul articolului 5 din Bundespflegegeldgesetz [(Legea federală privind alocațiile de dependență, BGBl. 110/1993), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „BPGG”)]. [...]

BPGG

13 Articolul 3a din BPGG are următorul cuprins:

„(1) Pot solicita alocația de dependență în temeiul prezentei legi, chiar fără a beneficia de o prestație de bază prevăzută la articolul 3 alineatele (1) și (2), resortisanții austrieci a căror reședință obișnuită se află pe teritoriul național, cu excepția cazului în care un alt stat membru este competent pentru prestațiile de îngrijiri în temeiul Regulamentului [nr. 883/2004] [...]

(2) Sunt asimilați unor resortisanți austrieci:

1) străinii care nu intră sub incidența niciunuia dintre punctele următoare, în măsura în care egalitatea de tratament rezultă din convențiile internaționale sau din dreptul Uniunii, sau

[...]

3) persoanele care au drept de ședere în temeiul dreptului Uniunii [...]

[...]”

14 Potrivit articolului 21c din BPGG:

„(1) Persoanele care au convenit un concediu de îngrijitor în temeiul articolului 14c din AVRAG [...] beneficiază, pe durata concediului de îngrijitor, dar pentru o durată maximă de trei luni, de o alocație pentru concediu de îngrijitor în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni. [...] Alocația pentru concediu de îngrijitor se acordă de drept.

(2) Înainte de a putea solicita alocația pentru concediu de îngrijitor, persoana aflată în concediu trebuie să fi fost asigurată, în temeiul raportului de muncă suspendat în prezent, pe o perioadă neîntreruptă de trei luni [...], beneficiind de o acoperire totală [...]. Cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentei legi sau ale unui decret adoptat în temeiul alineatului (5), alocația pentru concediu de îngrijitor se datorează până la concurența cuantumului de bază al indemnizației de somaj [...]

(3) Persoanele care, pentru a însoți o rudă apropiată la sfârșitul vieții sau un copil foarte grav bolnav, iau un concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde

1) în temeiul articolului 14a sau al articolului 14b din AVRAG [...]

[...]

beneficiază, în perioada concediului pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde, de o alocație pentru concediu de îngrijitor în temeiul prezentei secțiuni. [...]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 15 Reclamantul din litigiul principal, resortisant italian care are reședința și lucrează în Austria din anul 2013, a convenit cu angajatorul său, în conformitate cu articolul 14c alineatul (1) din AVRAG, un concediu de îngrijitor pentru perioada cuprinsă între 1 mai 2022 și 13 iunie 2022, în vederea îngrijirii tatălui său, care locuia în Italia.
- 16 La 10 mai 2022, acest reclamant a introdus o cerere de acordare a unei alocații pentru concediu de îngrijitor la serviciul ministerial în temeiul articolului 21c alineatul 1 din BPGG, pentru perioada cuprinsă între 10 mai 2022 și 13 iunie 2022, ca urmare a îngrijirilor permanente pe care le necesita starea de sănătate a tatălui său. Acesta, care părea să beneficieze de o alocație de dependență în temeiul legislației italiene, prezenta o stare de dependență care i-ar fi conferit dreptul, dacă ar fi avut reședința obișnuită în Austria, la o alocație de dependență de gradul 3, în temeiul articolului 3a din BPGG.
- 17 Tatăl reclamantului din litigiul principal a decedat la 29 mai 2022.
- 18 Prin decizia din 7 iunie 2022, serviciul ministerial a respins cererea reclamantului din litigiul principal, pentru motivul că tatăl său nu primea o alocație de dependență în temeiul dreptului austriac, în condițiile în care plata unei astfel de alocații persoanei îngrijite ar fi o condiție necesară pentru ca persoana îngrijitoare să beneficieze de alocația pentru concediu de îngrijitor în temeiul legislației austriece aplicabile.
- 19 La 7 iulie 2022, reclamantul din litigiul principal a introdus o acțiune împotriva acestei decizii în fața Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal, Austria), care este instanța de trimitere, susținând că alocația pentru concediu de îngrijitor nu are un caracter accesoriu față de alocația de dependență, în măsura în care aceasta din urmă este acordată și plătită persoanei îngrijite, în timp ce alocația pentru concediu de îngrijitor este acordată și plătită persoanei îngrijitoare. Această din urmă alocație ar constitui astfel un ajutor social în favoarea persoanei îngrijitoare, astfel încât acordarea acesteia ar fi determinată de locul de muncă al acesteia. Astfel, o asemenea alocație ar trebui considerată ca o „prestație de boală” în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004. Prin urmare, din moment ce lucrează în Austria, reclamantul din litigiul principal consideră că legislația austriacă care prevede această alocație îi este aplicabilă în speță, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (a) din acest regulament, și că trebuie să beneficieze de alocația menționată, care are natura unei prestații în numerar, chiar dacă are drept de ședere în alt stat membru, în temeiul articolului 21 alineatul (1) din regulamentul menționat.
- 20 Pe de altă parte, reclamantul din litigiul principal susține că interpretarea cuprinsă în decizia din 7 iunie 2022 a serviciului ministerial exclude în esență de la beneficiul alocației pentru concediu de îngrijitor resortisanții ai Uniunii Europene care nu au cetățenia austriacă, întrucât numai aceștia pot avea în general părinți care au reședința în afara teritoriului austriac. Această interpretare ar constitui astfel o discriminare indirectă a lucrătorilor migranți sau, cel puțin, o restricție privind libera circulație a lucrătorilor, contrară articolului 45 TFUE și articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011.

- 21 Instanța de trimitere observă, în primul rând, că, chiar dacă părțile din litigiul principal sunt de acord să califice alocația pentru concediu de îngrijitor drept „prestație de boală”, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004, ar fi de asemenea posibil ca această alocație să aibă caracterul unei indemnizații pentru întreruperea temporară a muncii, care să justifice ca ea să fie tratată ca o alocație de șomaj.
- 22 În al doilea rând, în ceea ce privește calificarea alocației pentru concediu de îngrijitor drept „prestație în numerar”, această instanță face trimitere la jurisprudența Curții potrivit căreia prestațiile plătite persoanei îngrijitoare sunt considerate „prestații de boală” în temeiul Regulamentului nr. 883/2004. Întrucât alocația în cauză este acordată îngrijitorului, dar, în definitiv, persoana îngrijită este cea care beneficiază de ea, aceasta ar trebui, în consecință, să fie calificată nu drept „prestație în numerar”, ci drept „prestație în natură”, convenită numai pentru a îngriji persoane care au reședința în Austria. Cu toate acestea, ar fi de asemenea posibil să se considere că această alocație nu intră sub incidența Regulamentului nr. 883/2004, ci a statutului îngrijitorului în raport cu dreptul muncii, ceea ce ar avea drept consecință faptul că aceasta ar fi convenită dacă îngrijitorul ar îndeplini condițiile prevăzute la articolul 21c alineatul (1) din BPGG, indiferent de locul de reședință al persoanei îngrijite.
- 23 În al treilea rând, instanța menționată ridică problema dacă faptul că reclamantul din litigiul principal și-a exercitat dreptul la liberă circulație în urmă cu zece ani, stabilindu-se în Austria, are o incidență asupra aplicării Regulamentului nr. 883/2004 și dacă, în consecință, refuzul de a-i acorda alocația pentru concediu de îngrijitor nu împiedică exercitarea acestui drept la liberă circulație.
- 24 În al patrulea rând, în ceea ce privește cerința prevăzută la articolul 3a din BPGG, potrivit căreia beneficiul alocației de dependență austriece este rezervat persoanelor îngrijite care au reședința obișnuită pe teritoriul austriac, aceeași instanță observă că este evident mai ușor pentru resortisanții austrieci să îndeplinească acest criteriu decât pentru resortisanții altor state membre, precum, în speță, tatăl reclamantului din litigiul principal, care avea reședința în Italia și părea să primească o alocație de dependență italiană. Astfel, instanța de trimitere ridică problema existenței unei discriminări indirecte, în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 883/2004, întemeiată pe cetățenie, dar și pe locul de reședință, din moment ce obligația, pentru a solicita alocația pentru concediu de îngrijitor, ca persoana îngrijită să primească o alocație de dependență austriacă de gradul 3 sau superior ar afecta mai mult lucrătorii migranți, precum reclamantul din litigiul principal, decât resortisanții austrieci, ai căror părinți au, ca regulă generală, reședința obișnuită în Austria.
- 25 În al cincilea rând, această instanță urmărește să afle, având în vedere jurisprudența Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria), din care reiese că orice organism de securitate socială este chemat să efectueze aprecierea cererilor într-un spirit de aplicare socială a dreptului favorabil asiguratului, în ce măsură trebuie să se țină seama de faptul că reclamantul din litigiul principal îndeplinea condițiile de plată a unei alte alocații naționale mai favorabile, și anume alocația de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde prevăzută la articolul 21c alineatul (3) din BPGG, care nu depinde de plata către persoana îngrijită a unei alocații de dependență austriece. Ea ridică problema dacă, în pofida faptului că această jurisprudență nu este aplicabilă serviciului ministerial, care nu are natura unui organism de securitate socială, și a faptului că reclamantul din litigiul principal nu a solicitat beneficiul acestei alocații de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde, situația în cauză nu evidențiază o discriminare indirectă, contrară în special articolului 4 din Regulamentul nr. 883/2004 și articolului 7 din cartă.

26 În aceste condiții, Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal) a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curtii următoarele întrebări preliminare:

- „1) Alocația pentru concediu de îngrijitor este o prestație de boală în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 883/2004 sau este în orice caz o altă prestație de la articolul 3 din Regulamentul nr. 883/2004?
- 2) În cazul în care este o prestație de boală, alocația pentru concediu de îngrijitor este o prestație în numerar în sensul articolului 21 din Regulamentul nr. 883/2004?
- 3) Alocația pentru concediu de îngrijitor este o prestație pentru îngrijitor sau pentru persoana care beneficiază de îngrijire?
- 4) În aceste condiții, o situație de fapt în care solicitantul alocației pentru concediu de îngrijitor, care este cetățean italian cu reședința permanentă în Austria, în landul Austria Superioară, din 28 iunie 2013, lucrează neîntrerupt în Austria, în același land federal, la același angajator din 1 iulie 2013, neexistând astfel niciun indiciu că solicitantul ar fi lucrător transfrontalier, și care a încheiat cu angajatorul său pentru perioada relevantă în procedură, 1 mai 2022-13 iunie 2022, o convenție privind concediul pentru îngrijirea tatălui său, cetățean italian care locuiește permanent în Italia (Sassuolo), și care solicită [serviciului ministerial] să îi acorde o alocație pentru concediu de îngrijitor, intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004?
- 5) Articolul 7 din Regulamentul nr. 883/2004 sau principiul nediscriminării consacrat în diferite acte juridice ale Uniunii [de exemplu, articolul 18 TFUE, articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 și altele] se opune unei dispoziții naționale care condiționează acordarea alocației pentru concediu de îngrijitor de primirea de către persoana care beneficiază de îngrijire în Austria a unei alocații de dependență de gradul 3 sau superior?
- 6) Principiul efectivității din dreptul Uniunii sau principiul nediscriminării consacrat în diferite acte juridice ale Uniunii [de exemplu, articolul 18 TFUE, articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 și altele] se opune, în împrejurări de fapt precum cele din speță, aplicării unei dispoziții naționale sau unei jurisprudențe naționale consacrate, care nu permite nicio putere de apreciere pentru recalificarea unei «cereri de alocație pentru concediu de îngrijitor» într-o «cerere de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde», din cauză că s-a folosit în mod neîndoielnic un formular privind «cererea de alocație pentru concediu de îngrijitor», iar nu privind «cererea de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde» și întrucât s-a încheiat tot în mod neîndoielnic o convenție cu angajatorul în care este vorba despre «îngrijirea unei rude apropiate» în loc de «însoțire a unei persoane muribunde» – deși din cauza decesului survenit între timp al tatălui care avea nevoie de îngrijire pe termen lung, situația de fapt care stă la baza litigiului ar îndeplini în principiu și condițiile pentru alocația pentru concediu de îngrijitor întemeiată pe concediul pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde, dacă ar fi fost încheiată o altă convenție cu angajatorul și dacă ar fi fost prezentată o altă cerere autorității?
- 7) Articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 sau o altă dispoziție din dreptul Uniunii (de exemplu, articolul 7 din [cartă]) se opune unei dispoziții naționale [articolul 21c alineatul (1) BPGG] care condiționează acordarea alocației pentru concediu de îngrijitor de primirea în Austria de către persoana care are nevoie de îngrijire a unei alocații de dependență austriacă

de gradul 3 sau superior, în timp ce dacă la aceeași situație de fapt s-ar aplica o altă dispoziție națională [articolul 21c alineatul (3) BPGG] acordarea alocației nu ar depinde de o asemenea condiție?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la primele patru întrebări

- 27 Prin intermediul primelor patru întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă noțiunea „prestații de boală”, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004, trebuie interpretată în sensul că include o alocație pentru concediu de îngrijitor plătită unui salariat care asistă sau îngrijește o persoană apropiată titulară a unei alocații de dependență într-un alt stat membru și care beneficiază, în acest temei, de un concediu fără plată. În cazul unui răspuns afirmativ, această instanță urmărește să afle dacă o astfel de alocație intră în sfera noțiunii „prestații în numerar”, în sensul acestui regulament.

Cu privire la admisibilitate

- 28 Comisia Europeană susține, fără a invoca în mod formal inadmisibilitatea acestor întrebări, că ele nu sunt pertinente pentru soluționarea litigiului principal pentru motivul că se aplică articolul 45 TFUE și articolul 7 din Regulamentul nr. 492/2011, indiferent dacă alocația pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal intră sau nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004.
- 29 În această privință, trebuie amintită jurisprudența consacrată potrivit căreia întrebările referitoare la interpretarea dreptului Uniunii adresate de instanța națională în cadrul normativ și factual pe care îl definește sub propria răspundere și a cărui exactitate Curtea nu are competența să o verifice beneficiază de o prezumție de relevanță. Respingerea de către Curte a unei cereri adresate de o instanță națională este posibilă numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (Hotărârea din 7 decembrie 2023, *Obshtina Razgrad*, C-441/22 și C-443/22, EU:C:2023:970, punctul 44, precum și jurisprudența citată).
- 30 Or, în speță, din cererea de decizie preliminară reiese că instanța de trimitere consideră pertinent, pentru soluționarea litigiului principal, răspunsul pe care Curtea îl va da la întrebările menționate, în special pentru a califica, în raport cu dreptul Uniunii, alocația pentru concediu de îngrijitor în discuție. Prin urmare, nu se poate considera că interpretarea dreptului Uniunii solicitată de instanța de trimitere nu îi este în mod vădit necesară acesteia din urmă pentru soluționarea litigiului cu care este sesizată.
- 31 În consecință, primele patru întrebări sunt admisibile.

Cu privire la fond

- 32 Cu titlu introductiv, este necesar să se sublinieze că distincția dintre prestațiile care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004 și cele care sunt excluse din acesta se întemeiază în esență pe elementele constitutive ale fiecărei prestații, în special pe finalitățile și pe condițiile sale de acordare, iar nu pe faptul că o prestație este sau nu calificată de legislația națională drept prestație de securitate socială (Hotărârea din 15 iunie 2023, Thermalhotel Fontana, C-411/22, EU:C:2023:490, punctul 22 și jurisprudența citată).
- 33 Dintr-o jurisprudență constantă reiese astfel că o prestație poate fi considerată ca fiind o prestație de securitate socială în măsura în care, pe de o parte, este acordată beneficiarilor, independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor personale, pe baza unei situații definite de lege și, pe de altă parte, se referă la unul dintre riscurile expres enumerate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004. Aceste două condiții sunt cumulative (Hotărârea din 15 iunie 2023, Thermalhotel Fontana, C-411/22, EU:C:2023:490, punctul 23 și jurisprudența citată).
- 34 În ceea ce privește prima condiție enunțată la punctul precedent din prezenta hotărâre, trebuie amintit că aceasta este îndeplinită atunci când acordarea prestației se efectuează în lumina unor criterii obiective care, odată îndeplinite, dau dreptul la prestație fără ca autoritatea competentă să poată ține seama de alte împrejurări personale (Hotărârea din 15 iunie 2023, Thermalhotel Fontana, C-411/22, EU:C:2023:490, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 35 În speță, rezultă că această primă condiție este îndeplinită, dat fiind că alocația în discuție în litigiul principal este acordată de plin drept, în conformitate cu articolul 21c alineatul 1 ultima teză din BPGG, atunci când solicitantul beneficiază de un concediu de îngrijitor, fără ca serviciul ministerial să țină seama de alte circumstanțe personale ale acestuia.
- 36 În ceea ce privește a doua condiție enunțată la punctul 33 din prezenta hotărâre, articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 menționează explicit „prestațiile de boală”, care sunt prestațiile ce au ca scop esențial vindecarea bolnavului prin furnizarea îngrijirilor pe care le necesită starea acestuia și acoperă, așadar, riscul pe care îl implică o stare precară de sănătate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 2023, Thermalhotel Fontana, C-411/22, EU:C:2023:490, punctul 27 și jurisprudența citată).
- 37 În această privință, Curtea a statuat că sunt asimilate unor „prestații de boală”, în sensul acestei dispoziții, cheltuielile ocazionate de starea de dependență a persoanei îngrijite, referitoare, concomitent sau nu, la îngrijirile acordate persoanei și ameliorarea vieții cotidiene a acesteia, precum, printre altele, cheltuieli care îi asigură asistența din partea terților, din moment ce astfel de cheltuieli urmăresc să îmbunătățească starea de sănătate și viața persoanelor dependente [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 martie 1998, Molenaar, C-160/96, EU:C:1998:84, punctele 23 și 24, și Hotărârea din 25 iulie 2018, A (Ajutor pentru o persoană cu handicap), C-679/16, EU:C:2018:601, punctele 43 și 44, precum și jurisprudența citată].
- 38 În speță, acordarea alocației pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal decurge, desigur, din statutul de salariat al persoanei îngrijitoare. Totuși, pe de o parte, această acordare este subordonată condiției ca persoana îngrijită să beneficieze de o alocație de dependență de un anumit grad în temeiul dreptului austriac.

- 39 Pe de altă parte, rezultă că alocația pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal, chiar dacă este acordată și plătită persoanei îngrijitoare pentru a compensa pierderea salariilor pe care o suportă pe durata concediului său fără plată, are de asemenea ca scop, în definitiv, să permită persoanei îngrijitoare să acorde îngrijirile pe care le necesită starea de sănătate a persoanei îngrijite, astfel încât aceasta din urmă este cea care, în primul rând, beneficiază de alocație.
- 40 În aceste condiții, este necesar să se considere că alocația pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal intră sub incidența noțiunii „prestații de boală”, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004.
- 41 În continuare, în ceea ce privește chestiunea dacă această alocație trebuie calificată drept „prestație în numerar”, în sensul acestui regulament, trebuie precizat că alocația menționată constă într-o sumă fixă plătită periodic îngrijitorului, fără a ține seama de sarcina reală a îngrijirilor, care urmărește să compenseze pierderea salariului legată de concediul de îngrijitor, precum și să reducă costurile care decurg din acest concediu.
- 42 În această privință, din jurisprudența Curții rezultă că suportarea cotizațiilor unei terțe persoane la care o persoană dependentă recurge pentru a o asista la domiciliu trebuie să fie ea însăși calificată drept prestație în numerar, în măsura în care este accesorie prestării de îngrijiri propriu-zise, în sensul că urmărește să faciliteze recurgerea la îngrijiri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 2004, Gaumain-Cerri și Barth, C-502/01 și C-31/02, EU:C:2004:413, punctul 27).
- 43 În consecință, alocația pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal, care are în special un caracter accesoriu prestației de îngrijire propriu-zise, trebuie de asemenea să fie calificată drept „prestație în numerar”, în sensul Regulamentului nr. 883/2004.
- 44 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se răspundă la primele patru întrebări că articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „prestații de boală”, în sensul acestei dispoziții, acoperă o alocație pentru concediu de îngrijitor plătită unui salariat care asistă sau îngrijește o rudă apropiată titulară a unei alocații de dependență în alt stat membru și care beneficiază, în acest temei, de un concediu fără plată. În consecință, o astfel de alocație intră de asemenea sub incidența noțiunii „prestații în numerar”, în sensul acestui regulament.

Cu privire la a cincea întrebare

- 45 De la bun început, este necesar să se arate că instanța de trimitere se referă în a cincea întrebare la articolul 18 TFUE.
- 46 În această privință, trebuie amintit că, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite prin articolul 267 TFUE, este de competența acesteia din urmă să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebările care îi sunt adresate. În plus, Curtea poate fi pusă în situația de a lua în considerare norme de drept al Uniunii la care instanța națională nu a făcut referire în enunțul întrebării sale (Hotărârea din 7 septembrie 2023, Groenland Poultry, C-169/22, EU:C:2023:638, punctul 47 și jurisprudența citată).

- 47 În ceea ce privește articolul 18 TFUE, Curtea a subliniat în mai multe rânduri că această dispoziție nu are vocația de a se aplica în mod autonom decât în situațiile reglementate de dreptul Uniunii pentru care Tratatul FUE nu prevede norme specifice de nediscriminare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 decembrie 2022, Caisse nationale d'assurance pension, C-731/21, EU:C:2022:969, punctul 28 și jurisprudența citată).
- 48 Principiul nediscriminării a fost însă pus în aplicare, în domeniul securității sociale, prin articolul 45 TFUE și prin articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004, precum și prin articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale) C-328/20, EU:C:2022:468, punctul 98].
- 49 Prin urmare, ținând seama de toate elementele menționate de instanța de trimitere, este necesar să se considere că, prin intermediul celei de a cincea întrebări, această instanță solicită în esență să se stabilească dacă articolul 45 alineatul (2) TFUE, articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004, precum și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei alocații pentru concediu de îngrijitor este supusă condiției ca persoana îngrijită să primească o alocație de dependență de un anumit grad în temeiul legislației acestui stat membru.
- 50 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 are ca obiect să garanteze, în conformitate cu articolul 45 TFUE, egalitatea în materie de securitate socială, fără a face distincție în funcție de cetățenie, eliminând orice discriminare în această privință care rezultă din legislațiile naționale ale statelor membre. Pe de altă parte, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 precizează că lucrătorul resortisant al unui stat membru beneficiază, pe teritoriul celorlalte state membre, de aceleași avantaje sociale și fiscale ca lucrătorii naționali [a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale) C-328/20, EU:C:2022:468, punctele 93 și 94, precum și jurisprudența citată].
- 51 Noțiunea de „avantaj social” extinsă de articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 la lucrătorii resortisanți ai altor state membre cuprinde toate avantajele care, legate sau nu de un contract de muncă, sunt recunoscute, în general, în favoarea lucrătorilor naționali, în principal datorită calității lor obiective de lucrători sau pentru simplul fapt că au reședința pe teritoriul național, și a căror extindere la lucrătorii resortisanți ai altor state membre este, prin urmare, aptă să faciliteze mobilitatea acestora în cadrul Uniunii și, în consecință, integrarea lor în statul membru gazdă. Trimiterea făcută de această dispoziție la avantajele sociale nu poate fi interpretată în mod restrictiv [Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale), C-328/20, EU:C:2022:468, punctul 95 și jurisprudența citată].
- 52 Pe de altă parte, din jurisprudența Curții reiese că anumite prestații pot constitui atât prestații de boală, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004, cât și un avantaj social, în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale) C-328/20, EU:C:2022:468, punctul 96 și jurisprudența citată].
- 53 Prin urmare, faptul că se urmărește ca de alocația pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal, astfel cum s-a arătat la punctul 39 din prezenta hotărâre, să beneficieze în primul rând persoana îngrijită nu are incidență asupra calificării sale și ca „avantaj social” în

sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011, în măsura în care această alocație este destinată să asigure subzistența unui lucrător care nu exercită nicio activitate profesională pe durata concediului său și, prin urmare, nu primește nicio remunerație.

- 54 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât, după cum s-a arătat la punctul 48 din prezenta hotărâre, atât articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004, cât și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 concretizează amândouă regula privind egalitatea de tratament în materie de securitate socială prevăzută la articolul 45 TFUE. Prin urmare, aceste două dispoziții trebuie, în principiu, să fie interpretate în același mod și în conformitate cu articolul 45 TFUE [Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale), C-328/20, EU:C:2022:468, punctul 98].
- 55 În aceste condiții, în temeiul jurisprudenței Curții, o astfel de distincție întemeiată pe reședință, care este susceptibilă să producă efecte mai ales în detrimentul resortisanților altor state membre, în măsura în care nerezidenții sunt, cel mai adesea, persoane care nu au cetățenia statului respectiv, constituie o discriminare indirectă pe motiv de cetățenie care nu ar putea fi admisă decât cu condiția de a fi justificată în mod obiectiv [Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale), C-328/20, EU:C:2022:468, punctul 99 și jurisprudența citată].
- 56 În speță, acordarea alocației pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal este supusă, în conformitate cu articolul 21c alineatul 1 din BPGG coroborat cu articolul 14c alineatul 1 din AVRAG și cu articolul 3a din BPGG, condiției ca persoana îngrijită să primească o alocație de dependență de gradul 3 sau superior în temeiul dreptului austriac. Această alocație pentru concediu de îngrijitor nu este, așadar, acordată decât în ipoteza în care autoritățile austriece sunt competente să acorde o alocație de dependență persoanei îngrijite. În consecință, legătura directă cu statul membru al reședinței obișnuite a persoanelor îngrijite trebuie considerată ca fiind stabilită.
- 57 Rezultă că faptul că alocația pentru concediu de îngrijitor are un caracter accesoriu alocației de dependență, acordată în temeiul legislației austriece aplicabile, este susceptibil să îi afecteze mai mult pe lucrătorii migranți, precum reclamantul din litigiul principal al cărui tată avea reședința în alt stat membru, decât pe resortisanții austrieci, a căror familie și, în special, părinții au, de regulă, reședința obișnuită în Austria.
- 58 Rezultă astfel că acest caracter accesoriu al alocației pentru concediu de îngrijitor determină o discriminare indirectă pe motiv de cetățenie care nu poate fi admisă decât dacă este justificată în mod obiectiv.
- 59 În această privință, Curtea a statuat în mod repetat că, pentru a fi justificată, o astfel de discriminare indirectă trebuie să fie de natură să asigure realizarea unui obiectiv legitim și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv [Hotărârea din 16 iunie 2022, Comisia/Austria (Indexarea prestațiilor familiale), C-328/20, EU:C:2022:468, punctul 104 și jurisprudența citată].
- 60 Deși decizia de trimitere nu conține niciun element referitor la eventuala justificare a caracterului accesoriu al alocației pentru concediu de îngrijitor în raport cu alocația de dependență de gradul 3 sau superior, acordată în temeiul legislației austriece aplicabile, Comisia evocă totuși, în observațiile sale scrise, obiectivul menținerii echilibrului financiar al sistemului de securitate socială național.

- 61 În această privință, trebuie subliniat că Curtea a declarat deja că Regulamentul nr. 883/2004 nu instituie un regim comun de securitate socială, ci permite menținerea unor regimuri naționale distincte. Statele membre păstrează competența de a-și organiza sistemele de securitate socială și, în lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, este de competența fiecărui stat membru să stabilească în legislația sa, printre altele, condițiile care dau dreptul la prestații sociale (Hotărârea din 15 septembrie 2022, Rechtsanwaltskammer Wien, C-58/21, EU:C:2022:691, punctul 61 și jurisprudența citată).
- 62 În măsura în care, astfel cum arată Comisia în observațiile sale scrise, gradul de dependență poate indica gradul de îngrijiri de care are nevoie persoana în cauză, ceea ce implică, dacă este cazul, ca persoana îngrijitoare să se afle în imposibilitatea de a-și continua activitatea profesională, obiectivul de a limita beneficiul prestațiilor finanțate din fonduri publice la cazurile de dependență de gradul 3 sau superior pare legitim.
- 63 Cu toate acestea, trebuie subliniat că o astfel de condiție referitoare la gradul 3 sau superior de dependență poate fi îndeplinită și atunci când alocația de dependență este acordată în conformitate cu legislația unui alt stat membru. Trebuie amintit în această privință că articolul 5 din Regulamentul nr. 883/2004, interpretat în lumina considerentului (9) al acestuia din urmă, consacră principiul jurisprudențial al asimilării prestațiilor, veniturilor și faptelor, pe care legiuitorul Uniunii a dorit să îl introducă în textul regulamentul amintit pentru ca acest principiu să fie dezvoltat cu respectarea fondului și a spiritului hotărârilor judecătorești ale Curții (Hotărârea din 12 martie 2020, Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle, C-769/18, EU:C:2020:203, punctul 42, precum și jurisprudența citată).
- 64 În aceste condiții, va reveni, în definitiv, instanței de trimitere sarcina de a aprecia, în special în lumina considerațiilor care figurează la punctele 61-63 din prezenta hotărâre și pe baza tuturor elementelor pertinente disponibile, dacă, având în vedere justificările admise în dreptul Uniunii astfel cum au fost amintite la punctul 59 din prezenta hotărâre, în special în ceea ce privește existența unui risc eventual de atingere gravă adusă echilibrului financiar al sistemului de securitate socială național (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 1998, Kohll, C-158/96, EU:C:1998:171, punctul 41, și Hotărârea din 15 septembrie 2022, Rechtsanwaltskammer Wien, C-58/21, EU:C:2022:691, punctul 74, precum și jurisprudența citată), caracterul accesoriu al alocației pentru concediu de îngrijitor în cauză în raport cu alocația de dependență de gradul 3 sau superior, acordată în temeiul legislației austriece, ar putea fi justificat. Or, discriminarea indirectă în discuție în litigiul principal, întemeiată pe cetățenie, astfel cum este menționată la punctul 58 din prezenta hotărâre, nu poate fi justificată decât dacă urmărește atingerea obiectivului urmărit în mod coerent și sistematic (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 decembrie 2022, Caisse nationale d'assurance pensions, C-731/21, EU:C:2022:969, punctul 37 și jurisprudența citată), aspect a cărui verificare este de asemenea de competența instanței de trimitere.
- 65 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la a cincea întrebare că articolul 45 alineatul (2) TFUE, articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004, precum și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei alocații de concediu pentru îngrijitor este supusă condiției ca persoana care beneficiază de îngrijiri să primească o alocație de dependență de un anumit grad în temeiul legislației acestui stat membru, cu excepția cazului în care această condiție este justificată în mod obiectiv de un scop legitim legat în special de menținerea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială național și constituie un mijloc proporțional care permite atingerea acestui scop.

Cu privire la a șasea și la a șaptea întrebare

- 66 Prin intermediul celei de a șasea și al celei de a șaptea întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită Curții în esență să se pronunțe cu privire la aspectul dacă articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei jurisprudențe naționale care, pe de o parte, supune acordarea unei alocații pentru concediu de îngrijitor și cea a unei alocații de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde unor condiții diferite și, pe de altă parte, nu permite recalificarea unei cereri de concediu de îngrijitor într-o cerere de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde.
- 67 În această privință, reiese din articolul 48 TFUE, care prevede un sistem de coordonare între legislațiile statelor membre, iar nu armonizarea lor, și în temeiul căruia a fost adoptat Regulamentul nr. 883/2004, că diferențele de fond și de procedură dintre regimurile de securitate socială din fiecare stat membru și, prin urmare, diferențele dintre drepturile persoanelor afiliate la acestea nu sunt afectate de respectiva dispoziție, fiecare stat membru păstrându-și competența de a stabili prin legislația națională, cu respectarea dreptului Uniunii, condițiile în care se acordă prestațiile unui regim de securitate socială [Hotărârea din 25 noiembrie 2021, Finanzamt Österreich (Alocații familiale pentru lucrătorii umanitari), C-372/20, EU:C:2021:962, punctul 70 și jurisprudența citată].
- 68 Regulamentul nr. 883/2004 nu organizează un regim comun de securitate socială, ci permite menținerea unor regimuri naționale distincte și are drept unic obiectiv să asigure o coordonare între acestea din urmă în scopul de a garanta exercitarea efectivă a liberei circulații a persoanelor. Statele membre păstrează astfel competența de a-și organiza sistemele de securitate socială [Hotărârea din 25 noiembrie 2021, Finanzamt Österreich (Alocații familiale pentru lucrătorii umanitari), C-372/20, EU:C:2021:962, punctul 71 și jurisprudența citată].
- 69 În speță, din decizia de trimitere reiese că, pe de o parte, condițiile de acordare a unei alocații de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde, în temeiul articolului 21c alineatul 3 din BPGG, diferă de cele prevăzute la alineatul (1) al acestui articol în ceea ce privește acordarea alocației pentru concediu de îngrijitor în discuție în litigiul principal, din moment ce articolul 21c alineatul 3 din BPGG nu impune ca persoana îngrijită să primească o alocație austriacă de dependență de gradul 3 sau superior, astfel cum prevede articolul 21c alineatul 1 din BPGG.
- 70 Pe de altă parte, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, serviciul ministerial nu pare să fie chemat să procedeze, conform jurisprudenței constante a Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă), la aprecierea cererii de acordare a unei alocații pentru concediu de îngrijitor în spiritul aplicării sociale a dreptului favorabil, chiar dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru a beneficia de o alocație națională mai favorabilă, și anume alocația de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde în temeiul articolului 21c alineatul 3 din BPGG.
- 71 Cu toate acestea, astfel cum susține guvernul austriac în observațiile sale scrise, concepția diferită a două drepturi referitoare la prestații în materie de securitate socială, care urmăresc fiecare obiective diferite, precum și modalitatea de a invoca aceste drepturi în fața autorităților naționale competente intră exclusiv sub incidența dreptului național.

- 72 Reiese astfel că concepția diferită a condițiilor de acordare a unei alocații pentru concediu de îngrijitor și a unei alocații de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde nu produce efecte discriminatorii în detrimentul persoanelor care și-au exercitat dreptul la liberă circulație.
- 73 Din ceea ce precedă rezultă că la a șasea și la a șaptea întrebare trebuie să se răspundă că articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări sau unei jurisprudențe naționale care, pe de o parte, supune acordarea unei alocații pentru concediu de îngrijitor și cea a unei alocații de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde unor condiții diferite și, pe de altă parte, nu permite recalificarea unei cereri de concediu de îngrijitor într-o cerere de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 74 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

- 1) Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială**

trebuie interpretat în sensul că

noțiunea „prestații de boală”, în sensul acestei dispoziții, acoperă o alocație pentru concediu de îngrijitor plătită unui salariat care asistă sau îngrijește o rudă apropiată titulară a unei alocații de dependență în alt stat membru și care beneficiază, în acest temei, de un concediu fără plată. În consecință, o astfel de alocație intră de asemenea sub incidența noțiunii „prestații în numerar”, în sensul acestui regulament.

- 2) Articolul 45 alineatul (2) TFUE, articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004, precum și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii,**

trebuie interpretate în sensul că

se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei alocații de concediu pentru îngrijitor este supusă condiției ca persoana care beneficiază de îngrijiri să primească o alocație de dependență de un anumit grad în temeiul legislației acestui stat membru, cu excepția cazului în care această condiție este justificată în mod obiectiv de un scop legitim legat în special de menținerea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială național și constituie un mijloc proporțional care permite atingerea acestui scop.

3) Articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune unei reglementări sau unei jurisprudențe naționale care, pe de o parte, supune acordarea unei alocații pentru concediu de îngrijitor și cea a unei alocații de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde unor condiții diferite și, pe de altă parte, nu permite recalificarea unei cereri de concediu de îngrijitor într-o cerere de concediu pentru însoțirea persoanelor apropiate grav bolnave sau muribunde.

Semnături